

ஸௌராஷ்ட்ர எழுத்தின் சிறப்பு

தேவேந்திரியா,

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

D.R. ஜெயராமன், மதுரை

தெலுங்குமொழி, அந்தஸ்துடன் இருந்தபோது பல ஸௌராஷ்ட்ர இலக்கியங்கள் தெலுங்கு எழுத்தில் படைக்கப்பட்டன. அவ்வாறு படைக்கப்படவே தெலுங்குச்சொற்கள் நிறைய அளவில் ஸௌராஷ்ட்ர மொழியில் கலந்துவிட்டதை நாம் யூகிக்கலாம். கவிச்சக்கரவர்த்தி மகான் வேங்கடஸூரி அவர்கள் ஸௌராஷ்ட்ர ஸங்கீத ராமாயண காவியத்தை தெலுங்கு எழுத்தில் படைத்தார். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் ஸௌராஷ்ட்ரர் பலருக்கு தெலுங்கு இரண்டாவது தாய்மொழியாகவே இருந்தது. தெலுங்கு மொழி தனது செல்வாக்கை தமிழ்நாட்டில் இழந்துவிட்ட நிலையில், தெலுங்கு எழுத்தை பயன்படுத்தாத ஸௌராஷ்ட்ர இனத்தினரால் தெலுங்கு எழுத்தில் அச்சிடப்பெற்ற மகான் வேங்கடஸூரியின் ஸங்கீத ராமாயணப் புத்தகம், தெலுங்குப் புத்தகம் என கருதப்பட்டு பரணில் தூக்கியெறியப்பட்டு அழிந்தொழியும் நிலையை அடைந்தன. மொழிப்பற்றாளர்கள் அப்புத்தகத்தை அழியும் நிலையிலிருந்து மீட்டெடுத்து, யுத்த காண்டத்தை தவிர அக்காவியத்தின் மற்ற ஐந்து காண்டங்களை பகுதி பகுதியாக தமிழில் மீண்டும் அச்சடித்து வெளியிட்டுள்ளனர். யுத்தகாண்டம் இன்னமும் தெலுங்கு எழுத்திலேயே உள்ளது. புத்தகமாக தமிழில் வரவில்லை. ஸௌராஷ்ட்ர காவியங்கள் அதன் சொந்த லிபியை விடுத்து வேற்று மொழி எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டதின் விளைவே இந்த அவலநிலை என ஒவ்வொரு ஸௌராஷ்ட்ரரும் நன்கு உணர வேண்டும்.

இந்தியாவின் தலைசிறந்த மொழியியல் அறிஞரான டாக்டர் சுந்திராமார் சாட்டர்ஜி அவர்கள் துவக்க காலத்தில், எல்லா இந்திய மொழிகளும் நாகரி எழுத்தை பயன்படுத்துவதை ஆதரித்தவர். ஆனால் அதனால் ஏற்படும் பின்விளைவை நன்கு சிந்தித்து சொந்த எழுத்துகள் உள்ள மொழிகள் நாகரி எழுத்தினைப் பயன்படுத்த மத்திய அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளார். நாகரி எழுத்தை வங்காளி, தமிழ் போன்ற பிற

மொழிகள் பயன்படுத்தினால், ஹிந்தி மொழியற்ற இந்திய மொழிகளின் மீது விரும்பத்தகாத மேலாதிக்கத்தை செலுத்தும் எனவும், செலுத்துவதால் இந்திய தேசிய ஒருமைப்பாடே குலைந்துவிடும் என தமது வங்காள மொழியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற புத்தகத்தில் அறிஞர் சுந்திராமார் சாட்டர்ஜி தெரிவித்துள்ளார்.

தமிழ்நாட்டின் அண்டை மாநிலமான கேரள மாநிலத்தில் பேசப்படும் மொழி மலையாளம். சுமார் 400 ஆண்டுகளுக்குள் உருவான இளமையான மொழி. கொடுந்தமிழ் சொற்களோடு ஸமஸ்க்ருத சொற்களின் பயன்பாடு அளவுக்கு அதிகமானதின் காரணமாக உண்டான மொழி. அம்மொழிக்கான எழுத்து இன்றைக்கு சுமார் 250 ஆண்டு காலத்திற்கு முன் உருவாக்கப்பட்டது. தமிழையும், ஸமஸ்க்ருதத்தையும் நன்கு கற்ற எழுத்தச்சன் என்ற அறிஞர் மலையாளத்திற்கென தமிழ் அல்லது நாகரி எழுத்து அல்லாத ஆர்ய லிபி என்ற புதிய எழுத்தினை படைத்திட்டவர். அறிஞர்களின் சிந்தனை ஒன்று போலவே அமையும். தங்களது மொழிக்கென புதிய எழுத்தை படைத்தளித்த எழுத்தச்சனை மலையாளிகள் போற்றி பாராட்டுகின்றனர்.

தனக்கென மகவு இல்லாதோர் மட்டுமே தத்து எடுப்பர். சொந்த மகவு உள்ளோர். தம்மக்களை போற்றி பாதுகாத்து அவர்களை அறிவும் ஆற்றலும் கொண்டு வாழ வழி செய்கின்றனர். தனித்த எழுத்தில் படைக்கப்பட்டதின் காரணமாகவே ஸௌராஷ்ட்ர மொழி இலண்டனில் உள்ள இந்திய நூலகத்தில் பணிபுரிந்த ஆங்கிலேயரான ஸ்ரீ ஹெச்.என்.ராண்டேலை கவர்ந்தது. கவர்வே ஸௌராஷ்ட்ர மொழியை பயின்றார். பயின்று ஸௌராஷ்ட்ர நீதி ஸம்புவின் வளமையை போற்றி அக்காவியத்தை உலகத்தினர் அனைவரும் உய்த்து உணர ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தெழுதி வெளியிட்டார்.

எலி வளையானலும் தனி வளை வேண்டும். சொந்த வீடு உடையோர்க்கு தான் மரியாதையுடன் முகவரியும் சேர்ந்து கிடைக்கும். எத்துணை செல்வந்தர் ஆயினும் சொந்த வீட்டை புறக்கணித்துவிட்டு வாடகை வீட்டிலோ அல்லது விடுதியிலோ வசிப்போர் மரியாதையை எதிர்பார்ப்பது அறிவீனம். தனி மனிதனுக்கு பொருந்தும் இச்சட்டம், மொழிகளுக்கும் அதனைப் பேசும் இனத்தாருக்கும் பொருந்தும்.

இன்றைக்கு 130 ஆண்டுக்கு முன்பே நமது முன்னோர்கள் அரும்பாடுபட்டு நம்மொழிக்கென சொந்த எழுத்துக்களை அற்புதமாக உருவாக்கி கொடுத்துள்ளனர். முன்னோர்கள் தம் சந்ததியினருக்கென நஞ்சை, புஞ்சை, மனை, வீடு போன்ற அசையா செல்வங்களையும், கால் நடைகள், நகைகள் என அசையும் செல்வங்களையும் சம்பாதித்து விட்டு செல்கின்றனர். தமக்கென விட்டுச்சென்ற செல்வத்தை பாதுகாத்து அதனை பன்மடங்காக்கி மேலும் வளமோடு வாழ்ந்து எல்லோரும் நல்லன புரிவதே, சந்ததியினர் தம் முன்னோர்களுக்கு செய்யும் நன்றிக்கடனாகும். முன்னோர்கள் நம்மொழிக்கென உருவாக்கித் தந்துள்ள விபியை ஏற்றுக் கொண்டு பயன்படுத்துவதொன்றே நம்மொழிக்கும் இனத்திற்கும் பெருமை சேர்க்கும். வேற்றாரும் நமக்கு மரியாதை செய்வர். சொந்த விபியை துறந்தோமானால் அதனை உருவாக்கித் தந்த முன்னோர்களையும், அவர்கள் பட்டபாட்டையும், முயற்சியையும், உழைப்பையும் மறந்து அவர்களை கொச்சைப்படுத்தியவர்களாவோம்; நன்றி மறந்தவராவோம். அதனாற்றான் நம்மொழிக்கும், இனத்திற்கும் இழிநிலைதானே வந்தடையும்.

தமிழ் மட்டுமே அறிந்த பாமரர்களுக்கு நாகரியில் எழுதப்படும் ஸம்ஸ்கிருதம், ஹிந்தி, மராத்தி, ஸௌராஷ்டிரம் ஆகிய அனைத்தும் ஹிந்திதான். வடமொழி மற்றும் ஹிந்தி எதிர்புணர்ச்சி மிக்க தமிழ் நாட்டில் ஸௌராஷ்டிர மொழியை அதன் சொந்த

விபியைக் கொண்டு வளர்ப்பதே அறிவுடமையாகும். நாகரி விபியை கைக்கொண்டால் அனைத்து வகையிலும் மொழியின் வளர்ச்சி தடைபடும். காலதேச வர்த்தமானத்தின்படி வாழ்வதே அறிவுடையோரின் முறையாகும்.

ஸௌராஷ்டிரர்கள் தமிழ்நாட்டிலும், வெளி மாநிலங்களிலும் அயல்நாடுகளிலும் வசித்து வருகின்றனர். எங்கு வாழ்ந்தாலும் ஸௌராஷ்டிரர்களுக்கு ஸௌராஷ்டிரமொன்றே தாய்மொழியும் முதன்மை மொழியுமாகும். எனவே எந்த இடத்தில் வாழ்ந்தாலும் ஸௌராஷ்டிரர்கள் தங்களுக்குள் கருத்துப்பரிமாற்றம், கடிதப்போக்குவரத்து செய்யும்போது ஸௌராஷ்டிர மொழியில் ஸௌராஷ்டிர விபியில் நடத்திக் கொள்வோமாக. காவியங்களை சொந்த விபியில் படைப்போமாக. இயற்கை நியதியாமிது, நமது உறுதியான நோக்கம் ஆகட்டும்.

ஸௌராஷ்டிர எழுத்தை பரப்புவோம். ஸௌராஷ்டிர மொழியை வளர்ப்போம். ஸௌராஷ்டிர அனைவரும் உயர்வோம். உலகை வாழ்விப்போமாக.

இக்கட்டுரைக்கான குறிப்பு நூல்கள் :

1. மதுரை ஸௌராஷ்டிர ஸபையினரின் பொன்விழா ஆண்டு மலர்.
2. ஸௌராஷ்டிர விப்ரபந்து ஸ்ரீ கு.வெ. பத்மநாப.அய்யர் அவர்களால் 1945-ல் பதிப்பித்து வெளியிடப்பெற்ற GLIMPSES OF THE SOURASHTRA LANGUAGE AND ITS LITERATURE (A TRUE ABSTRACT OF THE CORRESPONDENCE BETWEEN Dr. H.N. RANDEL M.A., D.Phil., LIBRARIAN INDIA OFFICE, WHITE HALL LONDON AND SRI. K.V.PADMANATHA IYER)
3. மதுரை, ஸ்ரீ ஜானகி J.S.வேங்கடராம சாஸ்திரியார் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு, மதுரை பிரம்ம வித்யாஸ்ரம சபையினரால் 1915-ம் ஆண்டு வெளியிடப்பெற்ற ஸ்ரீமத் ஸௌராஷ்டிர சரித்ர ஸங்க்ரஹம் - நூலின் 1971-ம் வருடத்திய இரண்டாம் பதிப்பு.
4. இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து நூல்கள்